Сороко, не кричи! Я в лісі не стороння.
Я знаю тут усіх, і знають мене всі.
І хори птиць, і цих дубів хороми.
І сосни, сосни, SOS! — тону у їх красі.

І річечка, де вранці-рано
бобри працюють філігранно.

І лис, і лось, і те осіннє поле.
І та над яром стежечка стрімка.
І той, що юсе нізвідки і ніколи
не вийде з лісу і не погука.